

mussen, Chr. Thomsen, Slipsager [næstformand], Kristian Kristensen, Justesen, Foged, Gideon, Heilesen, Holmberg, Clausen (Olufskjær), Knud Nielsen og H. C. Toft). Betænkning (B. sp. 233) afgivet $9/_{12}$. (Ordfører: Carl Petersen). 2. beh. $11/_{12}$ (F. sp. 1564). Henvist til fornyet udvalgsbehandling. Tillægsbetænkning (B. sp. 247) afgivet $11/_{12}$. 3. beh. $13/_{12}$ (F. sp. 1740). *Loven stadfæstet 21. december 1957.* (Lovt. nr. 298).

Loven har følgende indhold:

Den i lov nr. 50 af 14. februar 1951 § 4, 4. linje, fastsatte *frist for fortrinsrettens bortfald*, 1. januar, forlænges for den pr. 1. oktober 1957 forfaldne gæld til *1. marts 1958*.

Ved lovforslagets fremsættelse udtalte *landbrugsministeren* bl. a.: „Lovforslaget må ses på baggrund af de likviditetsvanskeligheder, der er opstået for landbruget som følge af de faldende produktpriser, hvortil kommer de i år meget vanskelige høstforhold, der i vidt omfang har forsinket høsten og dermed forringet landmændenes betalingssevne.“

I de bemærkninger, der ledsagede lovforslaget, henvistes til, at De samvirkende danske Landboforeninger og De samvirkende danske Husmandsforeninger havde anbefalet en sådan 2 måneders forlængelse af tidsfristen for fortrinsrettens bortfald.

Under henvisning til denne anbefaling blev lovforslaget ved 1. behandling tiltrådt af samtlige ordførere på nær *Clausen* (Olufskjær) (KF), der ikke fandt en ændring af loven med så kort varsel rimelig over for købmændene, som med føje havde kunnet forvente at få deres penge frigjort pr. 1. januar. *Landbrugsministeren* erkendte i sit svar, at købmændene ikke var tilfredse med den foreslåede ændring, men han mente ikke, at disse rent juridisk havde noget at klage over, da de stadig beholdt deres ret til at kræve pantebrevene indfriet pr. 1. oktober 1957, så at det var overladt til deres eget skøn, om de ville forlænge kreditten.

Under udvalgets arbejde med lovforslaget havde en deputation fra De samvirkende Købmandsforeninger i Danmark lejlighed til at redegøre for købmændenes stilling, der var den, at man måtte fraråde lovforslagets fremme. Forslaget blev imidlertid indstillet til vedtagelse i uændret form af et flertal (S, V, RV og DR), mens et mindretal (KF) erklærede ikke at kunne medvirke, hvilket *Clausen* (Olufskjær) ved lovforslagets 2. behandling motiverede således:

„Vi frygter, at denne ændring af loven vil forringe landmændenes muligheder for at opnå høstpantebreve i det kommende år, og det bliver vist desværre sådan, at man i det kommende forår vil se flere landmænd end tidligere få brug for høstpantebreve. Da vi ikke